יום ב', כ"ט בחשון תשס"ז (20 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הסיגד בישׂראל

*היום, **כ"ט בחשון**, שבעה שבועות לאחר יום הכיפורים **חוגגת העדה האתיופית** את חגה הייחודי, ה"**סיגד**" (מלשון סגידה). על פי המסורת, ה"סיגד" הוא **זכר לחידוש הברית בימי שיבת ציון**, כאשר עזרא ונחמיה אספו את הגולים ששבו לירושלים וקראו בפניהם את התורה, ו**חידשו את האמנה** בין ישׂראל והקדוש-ברוך-הוא לשמור על התורה ולהיבדל מגויי הארץ.*

חג עתיק זה תופס מקום חשוב ביותר במסורת של קהילת יהודי אתיופיה, ולכן מיד עם בואם לארץ, כאשר היו כאן רק מתי מעט מבני הקהילה הם החלו להתכנס ולחוג את החג. החורשה שליד ארמון הנציב בירושלים נבחרה למטרה זו, כי היא על הר, והיא משקיפה על העיר העתיקה בכל הדר קדושתה.

ה"סיגד" באתיופיה

החג נחוג בהמון רב. מבעוד יום התכנסו בני הכפרים אל מקום אחד. בשעות הבוקר בעודם צמים, עלו בהמוניהם אל ראש ההר כשבראשם ה"קייסים" (הכוהנים), שנשׂאו בידיהם את ספרי ה"**אורית**" (התורה).
הכוהנים קראו פרקים מספר התורה, בעיקר את פרשת מעמד הר סיני [פר' 'יתרו'], ספרי עזרא ונחמיה, מלכים, ישעיהו, ירמיהו, דניאל ותהלים. הפרקים נקראו בשׂפה העתיקה **געז** ותורגמו ל**אמהרית**. כמו-כן, נדרשו דרשות שבהן הזכירו הקייסים לעם להיות נאמנים לתורה ולמסורת, וקראו לבני הקהילה לשמור על המצוות ולחזור בתשובה, להתפלל ולהתחנן שהקב"ה יחזירם לארץ מכורתם, וימצא אותם זכאים להגשים את החלום הנכסף לעלות לירושלים. אחר הצהרים, בתום הטכס, ירדו בני הקהילה מן ההר. בשירה ובריקודים החזירו את התורה לארון הקודש ושברו את הצום בסעודה חגיגית.

ה"סיגד" בישׂראל



עולי אתיופיה החלו לחוג את ה"סיגד" בישׂראל מאז "**מבצע משה**", באמצע שנות ה-80. מדי שנה באים בני הקהילה בהמוניהם לחורשה שליד ארמון הנציב המשקיפה על העיר העתיקה ואל רחבת הכותל המערבי ומקשיבים לתפילותיהם ודרשותיהם של ה"קייסים". נשׂיא המדינה, ראש הממשלה, שׂרים, הרבנים הראשיים ונכבדים רבים מוזמנים לטכס ונושׂאים דברי ברכה לקהילה. בשנים האחרונות, גדלה והולכת השתתפות בטכס של צעירי הקהילה, תלמידי בתי הספר התיכוניים, החיילים והסטודנטים שהם רואים בו התחברות אל השורשים של תרבותם. רבים מהם הביעו את רצונם שיתווספו לטכס תכנים חדשים שידברו אל לב אלה שגדלו בארץ. [http://www.uejo.org.il/Dev2Go.web?id=201368&rnd=20183]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**
בשׂמחה ובטוּב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל